

EL TEU DESPATX T'INFORMA

SETEMBRE 2026

EN AQUEST NÚMERO:

- 02** Calendari setembre i octubre 2026
- 03** Es pot deduir l'assegurança de vida de la hipoteca si l'habitatge està llogat?
- 05** Aportacions de socis al compte 118 del PGC: claus per a evitar problemes fiscals
- 08** Treballadors desplaçats a altres províncies: quin conveni ha d'aplicar l'empresa?
- 12** Un soci vol anar-se'n de l'empresa: la societat pot comprar-li les seves participacions?

SETEMBRE I OCTUBRE 2026

Fins al 21 de setembre

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte de rendiments del treball, activitats econòmiques, premis i determinats guanys patrimonials i imputacions de renda, guanys derivats d'accions i participacions de les Institucions d'Inversió Col·lectiva, rendes d'arrendament d'immobles urbans, capital mobiliari, persones autoritzades i saldos en comptes i, de rendes de no residents obtingudes sense establiment permanent.

- Agost 2026. Grans empreses: Mods. 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230

IVA

- Juliol i agost 2026. Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries: Mod. 349
- Sol·licitud de devolució per subjectes passius en el règim simplificat de l'IVA i que exerceixin l'activitat de transport de viatgers o de mercaderies per carretera, per adquirir determinats mitjans de transport: Mod. 308

Fins al 30 de setembre

IVA

- Any 2025. Sol·licitud de devolució de l'IVA suportat: Mods. 360, 361
- Agost 2026. Autoliquidació: Mod. 303
- Agost 2026. Grup d'entitats, model individual: Mod. 322
- Agost 2026. Grup d'entitats, model agregat: Mod. 353
- Agost 2026. Finestreta única - Règim

d'importació: Mod. 369

- Agost 2026. Operacions assimilades a les importacions: Mod. 380
- Primer trimestre 2026: sol·licitud de reemborsament en el marc de les relacions diplomàtiques, consulars i dels Organismes Internacionals reconeguts per Espanya: Mod. 362
- Primer trimestre 2026: sol·licitud de reemborsament de les quotes tributàries suportades relatives a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord, a les Casernes Generals Internacionals d'aquesta Organització i als Estats part en aquest Tractat: Mod. 364
- Primer trimestre 2026: sol·licitud de reemborsament de les quotes tributàries suportades per les forces armades dels Estats membres de la UE: Mod. 381

Fins al 20 d'octubre

RENDA I SOCIETATS

Retencions i ingressos a compte de rendiments del treball, activitats econòmiques, premis i determinats guanys patrimonials i imputacions de renda, guanys derivats d'accions i participacions de les Institucions d'Inversió Col·lectiva, rendes d'arrendament d'immobles urbans, capital mobiliari, persones autoritzades i saldos en comptes i, de rendes de no residents obtingudes sense establiment permanent.

- Setembre 2026. Grans empreses: Mods. 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 216, 230
- Tercer trimestre 2026: Mods. 111, 115, 117, 123, 124, 126, 128, 136, 210, 216

Pagaments fraccionats Renda

- Tercer trimestre 2026:
 - › Estimació directa: Mod. 130
 - › Estimació objectiva: Mod. 131

Pagaments fraccionats Societats i Establiments Permanents de no Residents

- Exercici en curs:
 - › Règim general: Mod. 202
 - › Règim de consolidació fiscal (grups fis-

cals): Mod. 222

IVA

- Setembre 2026. Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries: Mod. 349
- Tercer trimestre 2026. Autoliquidació: Mod. 303
- Tercer trimestre 2026. Declaració-liquidació no periòdica: Mod. 309
- Tercer trimestre 2026. Declaració recapitulativa d'operacions intracomunitàries: Mod. 349
- Tercer trimestre 2026. Operacions assimilades a les importacions: Mod. 380
- Sol·licitud de devolució de quotes reemborsades a viatgers per empresaris en recàrrec d'equivalència: Mod. 308
- Sol·licitud de devolució per subjectes passius en el règim simplificat de l'IVA i que exerceixin l'activitat de transport de viatgers o de mercaderies per carretera, per adquirir determinats mitjans de transport: Mod. 308
- Reintegament de compensacions en el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca: Mod. 341

Fins al 30 d'octubre

IVA

- Setembre 2026. Autoliquidació: Mod. 303
- Setembre 2026. Grup d'entitats, model individual: Mod. 322
- Setembre 2026. Grup d'entitats, model agregat: Mod. 353
- Setembre 2026. Operacions assimilades a les importacions: Mod. 380

Fins al 31 d'octubre

IVA

- Setembre 2026. Finestreta única - Règim d'importació: Mod. 369
- Tercer trimestre 2026. Finestreta única - Règims exterior i de la Unió: Mod. 369

ES POT DEDUIR L'ASSEGURANÇA DE VIDA DE LA HIPOTECA SI L'HABITATGE ESTÀ LLOGAT?

El TEAC ha fixat un criteri favorable per a determinats propietaris: si l'assegurança està vinculada directament al préstec utilitzat per a finançar l'immoble, les primes satisfetes poden arribar a deduir-se en l'IRPF.

Un dels aspectes que més controvèrsia ha estat generant en la tributació dels immobles arrendats és determinar quines despeses es poden deduir realment en calcular el rendiment net del capital immobiliari. La normativa enumera nombroses despeses deduïbles, però no sempre és senzill determinar si determinats desemborsaments tenen una relació prou directa amb l'obtenció dels ingressos derivats del lloguer.

Precisament sobre aquesta qüestió s'ha pronunciat recentment el Tribunal Econòmic Administratiu Central (TEAC), en la seva Resolució de 24 de juny de 2026, fixant un criteri que pot beneficiar a molts propietaris que tenen finançat el seu habitatge mitjançant un préstec hipotecari.

L'ASSEGURANÇA DE VIDA NO SEMPRE ES POT DEDUIR

Convé fer un primer aclariment important. La resolució no estableix que qualsevol assegurança de vida relacionada amb un habitatge llogat sigui deduïble en l'IRPF. El criteri únicament afecta determinats supòsits en els quals aquesta assegurança manté una relació directa amb el finançament de l'immoble.

Per tant, la contractació voluntària d'una assegurança de vida per motius personals continua sense generar, amb caràcter general, una despesa deduïble en els rendiments del lloguer.

ATENCIÓ. Si l'assegurança de vida no té cap relació amb les condicions del préstec hipotecari, les primes continuaran tenint la consideració de despesa personal.

LA CLAU ESTÀ EN EL FINANÇAMENT DE L'IMMOBLE

L'element determinant no és l'assegurança en si mateixa, sinó la funció que exerceix dins del finançament. El TEAC considera que quan l'entitat financera exigeix contractar una assegurança de vida com a condició per a concedir el préstec o quan la seva contractació permet accedir a un tipus d'interès més reduït, hi ha una vinculació econòmica directa entre aquesta despesa i el finançament utilitzat per a adquirir o construir l'immoble arrendat.

En aquestes circumstàncies, les primes es deixen de veure com una despesa estrictament personal per passar a integrar-se dins del cost financer associat a l'immoble.

ATENCIÓ. Revisi l'escriptura del préstec i l'oferta bancària. Si l'assegurança apareix vinculada al finançament o permet obtenir una bonificació de l'interès, podria existir dret a la deducció.

NO ES TRACTA D'UNA ASSEGURANÇA SOBRE L'IMMOBLE

Un altre aspecte rellevant que aclareix la resolució consisteix a diferenciar l'assegurança de vida d'altres assegurances tradicionalment deduïbles. Les assegurances d'incendi, responsabilitat civil, robatori o similars protegeixen directament l'immoble que genera els rendiments i ja estaven expressament previstos en la normativa.

No obstant això, l'assegurança de vida protegeix la persona assegurada i no a l'immoble. Per aquest motiu, el Tribunal entén que la seva deducció no es pot fonamentar en les normes específiques aplicables a les assegurances sobre el bé arrendat, sinó en la seva consideració com una despesa relacionada amb el finançament.

ATENCIÓ. Convé no confondre les assegurances de l'immoble amb les assegurances personals. El seu tractament fiscal pot ser completament diferent.

EL CONCEPTE DE DESPESA DEDUÏBLE ÉS MÉS AMPLI DEL QUE SEMBLA

Un dels aspectes més interessants d'aquesta resolució és que el TEAC recorda que la relació de despeses deduïbles prevista en la Llei de l'IRPF no constitueix una llista tancada. La mateixa norma parla de despeses necessàries per a obtenir els rendiments i inclou únicament alguns exemples.

Això permet interpretar que també es poden deduir altres desemborsaments quan existeixi una connexió econòmica clara amb l'obtenció dels ingressos derivats del lloguer.

Segons el Tribunal, el veritablement important no és que la despesa sigui estrictament obligatòria des d'un punt de vista jurídic, sinó que contribueixi de manera directa a l'obtenció dels rendiments.

“

Els qui obtenen rendes pel lloguer d'immobles finançats mitjançant hipoteca haurien de comprovar diversos aspectes abans de presentar la seva pròxima declaració de l'IRPF

”

ATENCIÓ. El fet que una despesa no aparegui expressament esmentada en la Llei no significa automàticament que no pugui ser deduïble.

UN CRITERI QUE POT REDUIR LA TRIBUTACIÓ DE MOLTS ARRENDADORS

La resolució parteix d'una idea senzilla. Si el propietari accepta contractar una assegurança de vida per aconseguir un finançament més barat, el cost total d'aquest finançament no està format únicament pels interessos del préstec, sinó també per l'import de les primes satisfetes.

Des d'un punt de vista econòmic, tots dos conceptes formen part del cost necessari per a mantenir el finançament de l'immoble arrendat. Per això, impedir la deducció de l'assegurança mentre s'admeten els interessos suposaria, segons el Tribunal, gravar una capacitat econòmica superior a la realment obtinguda pel contribuent.

ATENCIÓ. Aquest criteri pot resultar especialment interessant per a propietaris que revisin declaracions no prescrites i que comprovin que compleixen els requisits exigits.

QUÈ HAN DE REVISAR ARA ELS PROPIETARIS?

Els qui obtenen rendes pel lloguer d'immobles finançats mitjançant hipoteca haurien de comprovar diversos aspectes abans de presentar la seva pròxima declaració de l'IRPF. Entre ells convé verificar:

- Si el préstec hipotecari incorpora la contractació de l'assegurança de vida entre les seves condicions.
- Si la contractació de l'assegurança permet accedir a un tipus d'interès bonificat.
- Si existeix documentació que acrediti aquesta vinculació amb el finançament.
- Si les primes corresponen exclusivament al préstec que grava l'immoble arrendat.

Disposar d'aquesta documentació facilitarà la justificació de la despesa en cas d'una futura comprovació tributària.

RECOMANACIONS

La resolució del TEAC suposa un criteri favorable per a molts contribuents, però no converteix automàticament en deduïbles totes les primes d'assegurances de vida.

Cada cas cal analitzar-lo individualment per comprovar si realment existeix una vinculació directa entre l'assegurança i el finançament de l'immoble arrendat. Abans d'aplicar aquesta deducció en la declaració de l'IRPF és aconsellable revisar la documentació del préstec hipotecari i confirmar que es compleixen els requisits establerts pel Tribunal.

Una correcta revisió prèvia pot evitar futures regularitzacions i permetre aprofitar aquelles deduccions que la normativa i la doctrina administrativa reconeixen de manera expressa.

NORMES RELLEVANTS APROVADES

Mesures fiscals de suport a Ceuta

Reial decret llei 22/2026, d'1 de setembre, pel qual s'aproven mesures urgents de caràcter social i econòmic de suport a la ciutat de Ceuta. (BOE, 02-09-2026)

Noves regles europees per a la finestra única i les transferències de béns propis

REGLAMENT D'EXECUCIÓ (UE) 2026/1869 DE LA COMISSIÓ de 27 de juliol de 2026 que modifica el Reglament d'Execució (UE) 2020/194, pel qual s'estableixen les disposicions d'aplicació del Reglament (UE) núm. 904/2010 del Consell pel que fa als règims especials aplicables als subjectes passius que prestin serveis a persones que no tinguin la condició de subjectes passius, a les vendes a distància de béns i

a determinats lliuraments nacionals de béns. (DOUE, 28-07-2026)

Nou reglament europeu per a intensificar el control del frau transfronterer de l'IVA

REGLAMENT (UE) 2026/1743 DEL CONSELL de 10 de juliol de 2026 pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 904/2010 relatiu a la cooperació administrativa i la lluita contra el frau en l'àmbit de l'impost sobre el valor afegit pel que fa a l'accés de la Fiscalia Europea i de l'Oficina Europea de Lluita contra el Fraude a la informació relativa a l'impost sobre el valor afegit a escala de la Unió. (DOUE, 27-07-2026)

APORTACIONS DE SOCIS AL COMPTA 118 DEL PGC: CLAUS PER A EVITAR PROBLEMES FISCALS

El compte 118 del PGC permet reforçar els fons propis d'una societat sense recórrer a una ampliació de capital ni generar un deute enfront dels socis. Però si les aportacions no respecten determinats criteris, part de les quantitats rebudes podria tenir incidència fiscal per a l'empresa.

En moltes petites i mitjanes empreses arriba un moment en el qual fa falta reforçar la tresoreria. Pot ser per a afrontar una inversió, compensar pèrdues, millorar la solvència enfront de bancs o simplement disposar de liquiditat per a continuar creixent. En aquestes situacions és freqüent que els socis aportin diners a la societat. No obstant això, no sempre és necessari acudir a una ampliació de capital ni formalitzar un préstec.

Hi ha una alternativa molt més senzilla des del punt de vista societari i comptable: les aportacions de socis registrades en el compte 118 del Pla General de Comptabilitat.

Ara bé, encara que aquesta operació resulta àgil i flexible, convé conèixer bé el seu tractament fiscal per a evitar futures regularitzacions.

ATENCIÓ. Una aportació correctament comptabilitzada pot no tenir cost fiscal. No obstant això, un petit error en el seu plantejament pot acabar tributant en l'impost sobre societats.

QUÈ ÉS UNA APORTACIÓ DE SOCIS AL COMPTA 118?

Es tracta d'una aportació que fan un o diversos socis a favor de la societat sense augmentar el capital social i

“

Quan tots els socis fan l'aportació respectant el percentatge que posseeixen en el capital social, la societat simplement incrementa els seus fons propis. En aquest supòsit la societat no obté un ingrés subjecte a l'impost sobre societats, i el soci augmenta el valor d'adquisició de les seves participacions per l'import aportat

”

sense generar un deute que l'empresa hagi de retornar. En altres paraules, el soci lliura recursos a la societat per a enfortir els seus fons propis, però no rep noves participacions ni neix un dret de cobrament enfront de l'empresa.

Precisament per aquest motiu aquestes aportacions es comptabilitzen directament en el patrimoni net mitjançant el compte **118 "Aportacions de socis o propietaris"**.

Aquesta fórmula permet millorar ràpidament la situació financera de l'empresa sense necessitat d'escriptura pública ni inscripció en el Registre Mercantil, i normalment n'hi ha prou amb el corresponent acord de la junta general.

ATENCIÓ. No s'ha de confondre una aportació al compte 118 amb un préstec del soci. El seu tractament comptable i fiscal és completament diferent.

TRIBUTEN AQUESTES APORTACIONS?

Com a regla general, no. Quan tots els socis fan l'aportació respectant el percentatge que posseeixen en el capital social, la societat simplement incrementa els seus fons propis. En aquest supòsit la societat no obté un ingrés subjecte a l'impost sobre societats, i el soci augmenta el valor d'adquisició de les seves participacions per l'import aportat.

La Direcció General de Tributs (DGT) i l'ICAC consideren que aquestes operacions no constitueixen liberalitats, sinó simples moviments patrimonials interns destinats a reforçar econòmicament l'empresa.

ATENCIÓ. La neutralitat fiscal només es manté quan les aportacions respecten la participació de cada soci.

EL PROBLEMA APAREIX QUAN UN SOCI APORTA MÉS QUE ELS ALTRES

En la pràctica succeeix amb freqüència. Un soci disposa de liquiditat i decideix ajudar a l'empresa mentre la resta no pot aportar fons. Encara que la intenció sigui salvar la societat, fiscalment l'operació canvia. La doctrina administrativa i la recent jurisprudència consideren que l'excés

aportat sobre la participació que correspon a aquest soci deixa de tenir el tractament d'una simple aportació a fons propis.

Aquest excés pot convertir-se en un ingrés subjecte a l'impost sobre societats per a l'empresa i, a més, no incrementarà el valor fiscal de les participacions del soci aportant, en entendre's que existeix una liberalitat respecte de la resta de socis.

ATENCIÓ. No n'hi ha prou amb comptabilitzar tota l'operació en el compte 118. També s'ha d'analitzar si l'aportació respecta la proporcionalitat entre socis.

Exemple

Imaginem una societat limitada amb dos socis.

- L'Anna posseeix el 60% del capital.
- En Xavier posseeix el 40%.

L'empresa necessita 100.000 euros per a escometre un projecte de digitalització.

Escenari 1. Cada soci aporta segons la seva participació

- L'Anna aporta 60.000 €
- En Xavier aporta 40.000 €

Resultat

La totalitat de l'operació es registra en el compte 118. La societat incrementa els seus fons propis. No existeix ingrés en l'impost sobre societats. Cada soci augmenta el valor fiscal de les seves participacions per l'import efectivament aportat.

Escenari 2. Només és l'Anna qui aporta

L'Anna decideix assumir tot el finançament i ingressa els 100.000 €. En Xavier no aporta cap quantitat. Des d'un punt de vista econòmic l'empresa rep exactament els mateixos diners. No obstant això, fiscalment la situació canvia.

Com que l'Anna únicament havia d'aportar 60.000 € conforme a la seva participació, els 40.000 € restants constitueixen una aportació no proporcional.

Conseqüències:

- 60.000 € mantenen el tractament d'aportació a fons propis.
- 40.000 € poden considerar-se ingrés fiscal per a la societat.

- Aquest import incrementarà la base imposable de l'impost sobre societats.

- Per a l'Anna, aquests 40.000 € no incrementaran el valor fiscal de la seva inversió.

Si la societat tributa al tipus general del 25%, aquest excés podria generar aproximadament 10.000 € addicionals de quota de l'impost sobre societats, a més d'interessos i, si és el cas, sancions si l'operació no hagués estat declarada correctament.

ATENCIÓ. El mateix moviment de tresoreria pot tenir un impacte fiscal molt distint depenent de com s'estructuri l'aportació.

SI EN EL FUTUR AQUESTES APORTACIONS ES VOLEN RETORNAR ALS SOCIS?

Un dels avantatges menys coneguts de les aportacions registrades en el compte 118 és que no han de romandre indefinidament en la societat. Si la situació econòmica millora, és possible acordar la seva devolució als socis. Ara bé, aquesta devolució no funciona com el reemborsament d'un préstec.

En formar part dels fons propis, aquestes aportacions tenen la consideració de patrimoni aportat i la seva restitució ha de respectar les normes mercantils aplicables al repartiment de reserves. En conseqüència, la societat únicament podrà acordar la seva devolució quan existeixin prou reserves distribuïbles i es compleixin les limitacions previstes en la Llei de societats de capital per a protegir el patrimoni social.

Des del punt de vista fiscal, la DGT ha equiparat aquesta devolució al tractament previst per a la prima d'emissió. Això significa que, amb caràcter general, l'import rebut pel soci redueix el valor d'adquisició de les seves participacions. Només si la devolució supera aquest valor, l'excés tributarà com a rendiment del capital mobiliari en el cas de persones físiques.

Existeix a més un aspecte que moltes societats passen per alt. Tret que els estatuts estableixin una altra regla o existeixi una estructura societària específica que ho permeti, la devolució es distribueix conforme al percentatge de participació de cada soci, amb independència de qui va fer originalment les aportacions. Això pot provocar situacions poc desitjades quan les aportacions inicials les van fer únicament alguns socis.

ATENCIÓ. Abans de fer aportacions importants al compte 118 convé analitzar també com es recuperaran en el futur. Una correcta planificació estatutària pot evitar conflictes entre socis i conseqüències econòmiques no previstes.

QUÈ CONVÉ REVISAR ABANS DE FER UNA APORTACIÓ?

Abans de finançar l'empresa mitjançant el compte 118 és recomanable comprovar:

- si tots els socis participaran en l'aportació;
- si les quantitats respecten el percentatge de participació;
- si existeix un acord formal de la junta general;
- si el tractament comptable reflecteix correctament l'operació;
- i si l'operació pot tenir conseqüències fiscals per a la societat o per a algun dels socis.

Una adequada planificació prèvia sol evitar ajustos fiscals posteriors molt més costosos.

LA NOSTRA RECOMANACIÓ

Les aportacions de socis sense augment de capital constitueixen una eina molt útil per a reforçar el finançament de l'empresa de manera ràpida i senzilla. No obstant això, convé analitzar prèviament com es farà l'aportació i quin serà el seu impacte comptable i fiscal.

Especialment, quan no tots els socis aporten en la mateixa proporció, una revisió prèvia per part de l'assessor pot evitar contingències tributàries, sancions i costos innecessaris.

En aquesta mena d'operacions, la rapidesa mai hauria de substituir a una correcta planificació.

ABSTRACTS DE SENTÈNCIES

El dret del retenidor a recuperar un ingrés indegut no depèn de la declaració del treballador. (Sentència del TS de 30 de juny de 2026. Sala contenciosa administrativa. Recurs de cassació núm. 1109/2024)

El Tribunal Suprem ha resolt en aquesta sentència una qüestió de notable interès pràctic per a empreses i altres obligats a practicar retencions. Quan una retenció d'IRPF ha estat ingressada a Hisenda i posteriorment es declara indeguda, el retenidor pot sol·licitar la seva devolució encara que el treballador hagi utilitzat prèviament aquesta mateixa retenció en la seva declaració de la renda.

El pronunciament posa fi a una controvèrsia sorgida entre l'Administració Tributària i Correus i, sobretot, delimita quines conseqüències corresponen al retenidor i quines cal resoldre's directament entre Hisenda i els contribuents afectats.

El conflicte va començar després que Correus abonés determinades indemnitzacions a diversos treballadors a conseqüència d'una resolució judicial. L'empresa va practicar les corresponents retencions d'IRPF i les va ingressar en el Tresor Públic. Més endavant, una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid va concloure que aquelles quantitats constituïen rendes exemptes i, per tant, no havien d'haver estat sotmeses a retenció.

A conseqüència d'aquesta decisió, Correus va haver de reintegrar als treballadors les quantitats descomptades inicialment. L'empresa es va trobar llavors amb una situació poc habitual, però econòmicament molt clara. Havia ingressat els diners a Hisenda i, a més, havia hagut de lliurar novament aquestes mateixes quantitats als seus empleats. Existia, en definitiva, un doble pagament.

La controvèrsia va aparèixer perquè alguns treballadors ja havien inclòs les retencions en les

seves declaracions d'IRPF. L'AEAT i posteriorment el TEAC van considerar que Correus no podia recuperar les quantitats corresponents a aquests empleats. Només van admetre la devolució respecte dels qui no havien aplicat les retencions en les seves autoliquidacions.

El Suprem rebutja aquest plantejament. Al seu judici, una cosa és el dret de Correus a recuperar un ingrés que ha resultat indegut i una altra distinta la situació tributària dels treballadors que van deduir en les seves retencions que, finalment, no havien suportat.

Aquesta separació resulta decisiva. El fet que un treballador hagi aprofitat fiscalment una retenció no transforma en correcte l'ingrés efectuat pel retenidor. Si la retenció era improcedent i l'empresa va haver de retornar el seu import a l'empleat per resolució judicial ferma, l'ingrés fet davant Hisenda ha de ser restituit.

La solució exigeix, per tant, dues regularitzacions diferents. La primera correspon a Correus, a qui l'AEAT ha de retornar les quantitats ingressades indegudament. La segona afecta aquells treballadors que van computar aquestes retencions en el seu IRPF. Serà l'Administració Tributària la que, si és el cas, haurà de reclamar-los els imports deduïts incorrectament. El resultat d'aquesta segona actuació no pot condicionar la devolució que correspon al retenidor.

Amb aquesta sentència, el Suprem fixa doctrina i confirma l'aplicació de l'article 14.2.a) del Reglament General de Revisió en Via Administrativa. Els retenidors que hagin efectuat un ingrés declarat indegut tenen dret a recuperar-lo. Si paral·lelament el contribuent va obtenir un avantatge fiscal que tampoc li corresponia, serà Hisenda qui hagi de regularitzar la seva situació.

TREBALLADORS DESPLAÇATS A ALTRES PROVÍNCIES: QUIN CONVENI HA D'APLICAR L'EMPRESA?

Quan una empresa presta serveis en diferents territoris poden sorgir dubtes sobre el conveni aplicable als seus treballadors. El lloc on es fa materialment la feina és important, però no sempre és determinant: l'organització empresarial i el centre d'adscripció també poden resultar decisius.

Un dels dubtes més habituals en empreses que desenvolupen la seva activitat en diferents províncies consisteix a saber quin conveni col·lectiu ha d'aplicar-se als seus treballadors. A primera vista es podria pensar que n'hi ha prou amb prestar serveis físicament en un determinat territori per a quedar automàticament subjecte al conveni d'aquesta província. No obstant això, la realitat jurídica és bastant més complexa.

La normativa i la interpretació que fan els tribunals obliguen a analitzar el conjunt de les circumstàncies de cada cas i no únicament el lloc on el treballador desenvolupa materialment la seva activitat.

EL CONVENI DEPÈN DE DIVERSOS FACTORS I NO SOLS DEL LLOC DE PRESTACIÓ

L'àmbit territorial d'un conveni col·lectiu és determinat pel mateix text del conveni i per l'organització real de l'empresa. En molts convenis provincials no n'hi ha prou que l'activitat es desenvolupi físicament dins de la província. Habitualment també s'exigeix que existeixi un establiment, centre de treball o dependència empresarial en aquest territori al qual el treballador estigui efectivament adscrit.

Per això, cada situació cal analitzar-la atesa la realitat organitzativa de l'empresa i no únicament al lloc on s'executa el servei.

ATENCIÓ. Abans de modificar les condicions laborals o salarials convé revisar detingudament l'àmbit territorial previst en el conveni col·lectiu corresponent.

EL CENTRE DE TREBALL ADQUIREIX UNA IMPORTÀNCIA DECISIVA

Un dels aspectes que més pes té en aquesta mena de conflictes és determinar quin és el veritable centre de treball de l'empleat. No sempre coincideix amb el lloc on comença o acaba la jornada ni amb les instal·lacions del client on es presta el servei. El realment rellevant és comprovar si existeix una unitat productiva pròpia de l'empre-

“

La normativa i la interpretació que fan els tribunals obliguen a analitzar el conjunt de les circumstàncies de cada cas i no únicament el lloc on el treballador desenvolupa materialment la seva activitat

”

sa amb una organització estable des de la qual es dirigeix i desenvolupa l'activitat.

La jurisprudència del Tribunal Suprem insisteix des de fa anys que el concepte de centre de treball respon a una realitat organitzativa i no únicament a una formalitat administrativa.

ATENCIÓ. El fet que un treballador acudeixi diàriament a les instal·lacions d'un client no significa necessàriament que aquest lloc constitueixi el seu centre de treball.

NO TOTES LES INSTAL·LACIONS ON ES PRESTA UN SERVEI SÓN UN CENTRE DE TREBALL

En sectors com el transport, la logística, la seguretat privada, el manteniment, la neteja o els serveis externalitzats és freqüent que els treballadors desenvolupin la seva activitat de manera permanent en instal·lacions pertanyents a tercers. No obstant això, aquestes instal·lacions no passen automàticament a convertir-se en un centre de treball de l'empresa ocupadora.

Perquè es pugui parlar realment d'un establiment empresarial solen valorar-se aspectes com l'existència de mitjans materials propis, personal responsable, organització estable, espais de gestió o qualsevol infraestructura que demostrï una implantació real de l'empresa.

CADA SITUACIÓ REQUEREIX UNA ANÀLISI INDIVIDUAL

No hi ha una regla única que permeti resoldre tots els casos. La determinació del conveni col·lectiu dependrà d'elements com:

- El contingut del conveni.
- La ubicació del centre de treball al qual està adscrit l'empleat.
- L'estructura organitzativa de l'empresa.
- La forma en què es presta realment el servei.
- L'existència o no d'establiments permanents en altres províncies.

Per això, dos treballadors que exerceixen funcions molt similars poden estar sotmesos legítimament a convenis diferents si les circumstàncies organitzatives de cada empresa són diferents.

UNA SENTÈNCIA RECENT RECORDA AQUEST CRITERI

Com a exemple d'aquesta interpretació, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC sentència de 8 de maig del 2026) ha resolt recentment un litigi en el qual es discutia si s'havia d'aplicar el conveni col·lectiu de la província on un conductor iniciava i finalitzava habitualment les seves rutes.

La Sala va concloure que aquesta dada, per si sol, no era suficient per canviar el conveni aplicable, ja que no va quedar acreditada l'existència d'un autèntic centre de treball de l'empresa en aquesta província. En conseqüència, va mantenir l'aplicació del conveni corresponent al centre empresarial d'adscripció del treballador.

“

Perquè es pugui parlar realment d'un establiment empresarial solen valorar-se aspectes com l'existència de mitjans materials propis, personal responsable, organització estable, espais de gestió o qualsevol infraestructura que demostrï una implantació real de l'empresa

”

Es tracta d'un supòsit concret, però il·lustra un criteri que pot resultar d'utilitat per a moltes empreses amb activitat en diferents territoris.

RECOMANACIONS

Les empreses l'activitat de les quals es desenvolupa en diverses províncies haurien de revisar periòdicament quin conveni col·lectiu estan aplicant als seus treballadors i comprovar que aquesta aplicació respon realment a l'estructura organitzativa de l'empresa i a l'àmbit territorial previst en el conveni corresponent.

Una revisió preventiva pot evitar reclamacions per diferències salarials, conflictes laborals i costos derivats d'una aplicació incorrecta del conveni col·lectiu. En cas de dubte, resulta aconsellable dur a terme una anàlisi específica de cada situació abans d'adoptar qualsevol decisió.

NORMES RELLEVANTS APROVADES

Paquet de mesures urgents per a pal·liar els efectes de la crisi migratòria a la ciutat de Ceuta

Reial decret llei 22/2026, d'1 de setembre, pel qual s'aproven mesures urgents de caràcter social i econòmic de suport a la ciutat de Ceuta. (BOE, 02-09-2026)

Tramitació del procediment de reconeixement de les prestacions per desocupació enfront dels incendis forestals

Resolució de 30 de juliol de 2026, de la Direcció General del Servei Públic d'Ocupació Estatal, per la qual es regula la tramitació del procediment de reconeixement de les prestacions per desocupació regulades en el Reial decret llei 20/2026, de 29 de juliol, pel qual s'estableixen mesures urgents de protecció laboral i social enfront dels incendis forestals. (BOE, 01-08-2026)

La Llei 2/2026 reforça les prestacions de les mutualitats i permet traslladar drets al RETA

Llei 2/2026, de 29 de juliol, de modificació del Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General de la Seguretat Social en relació amb les mutualitats alternatives regulades en les seves disposicions addicionals 18a i 19a. (BOE, 31-07-2026)

La Seguretat Social actualitza el règim d'ajornaments i amplia el termini per a comunicar baixes

Reial decret 643/2026, de 29 de juliol, pel qual es modifiquen el Reglament General sobre inscripció d'empreses i afiliació, altes, baixes i variacions de dades de treballadors en la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 84/1996, de 26 de gener, i el Reglament General de Recaptació de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret 1415/2004,

d'11 de juny.
(BOE, 30-07-2026)

Noves malalties que donaran accés a la jubilació anticipada per discapacitat des del 31 de juliol

Reial decret 632/2026, de 29 de juliol, pel qual es modifica l'annex del Reial decret 1851/2009, de 4 de desembre, pel qual es desenvolupa el text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, quant a l'anticipació de la jubilació de les persones treballadores amb discapacitat en grau igual o superior al 45%.

(BOE, 30-07-2026)

Mesures urgents de protecció laboral i social enfront dels incendis forestals

Reial decret llei 20/2026, de 29 de juliol, pel qual s'estableixen mesures urgents de protecció laboral i social enfront dels incendis forestals.

(BOE, 30-07-2026)

Pla Anual per al Foment de l'Ocupació Digna 2026

Resolució de 8 de juliol de 2026, de la Secretaria d'Estat de Treball, per la qual es publica l'Acord del Consell de Ministres de 16 de juny de 2026, pel qual s'aprova el Pla Anual per al Foment de l'Ocupació Digna 2026.

(BOE, 21-07-2026)

Relació laboral especial de les persones artistes que desenvolupen la seva activitat en les arts escèniques, audiovisuals i musicals

Reial decret 607/2026, de 22 de juliol, pel qual es regula la relació laboral especial de les persones artistes que desenvolupen la seva activitat en les arts escèniques, audiovisuals i musicals, com també de les persones que duen a terme activitats tècniques o auxiliars necessàries per al desenvolupament d'aquesta activitat.

(BOE, 25-07-2026)

El Govern aprova l'Estatut de l'Autoritat Independent per a la Igualtat de Tracte

Reial decret 606/2026, de 22 de juliol, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Autoritat Independent per a la Igualtat de Tracte i la No Discriminació, A.A.I.

(BOE, 25-07-2026)

El SEPE amplia els tràmits per telèfon i internet per a les prestacions per desocupació

Resolució de 2 de juny de 2026, de la Direcció General del Servei Públic d'Ocupació Estatal, per la qual s'habiliten tràmits i actuacions a través del canal telefònic i telemàtic mitjançant determinats sistemes d'identificació i expressió de voluntat i es regulen aspectes relatius a la presentació i signatura de sol·licituds mitjançant formularis electrònics a través de tots dos canals en l'àmbit de les prestacions per desocupació.

(BOE, 15-07-2026)

Aprovades les bases de cotització de la mineria del carbó per a 2026

Ordre ISM/727/2026, de 13 de juliol, per la qual es fixen per a l'exercici 2026 les bases normalitzades de cotització a la Seguretat Social, per contingències comunes, en el Règim especial de la Seguretat Social per a la mineria del carbó.

(BOE, 15-07-2026)

L'Estat estableix el procediment per a reconèixer a les entitats socials col·laboradores

Reial decret 592/2026, de 15 de juliol, pel qual es regula el règim jurídic de les entitats del Tercer Sector d'Acció Social col·laboradores amb l'Administració General de l'Estat.

(BOE, 16-07-2026)

Termes per a l'aplicació a les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social dels coeficients per a la gestió de la prestació econòmica d'incapacitat temporal

Resolució de 3 de juliol de 2026, de la Direcció General d'Ordenació de la Seguretat Social, per la qual s'estableixen els termes per a l'aplicació a les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social dels coeficients per a la gestió de la prestació econòmica d'incapacitat temporal derivada de contingències comunes.

(BOE, 16-07-2026)

Seguretat Social defineix les prioritats preventives que hauran d'aplicar les mútues en 2027

Resolució de 7 de juliol de 2026, de la Secretaria d'Estat de la Seguretat Social i Pensions, per la qual s'estableix la planificació general de les activitats preventives de la Seguretat Social a desenvolupar per les mútues col·laboradores amb la Seguretat Social en els seus plans d'activitats de l'any 2027.

(BOE, 17-07-2026)

L'avançament de les subvencions per a formació augmenta fins al 80%

Ordre TES/679/2026, de 29 de juny, per la qual es modifica l'Ordre TMS/368/2019, de 28 de març, per la qual es desenvolupa el Reial decret 694/2017, de 3 de juliol, pel qual es desenvolupa la Llei 30/2015, de 9 de setembre, per la qual es regula el Sistema de Formació Professional per a l'Ocupació en l'àmbit laboral, en relació amb l'oferta formativa de les administracions competents i el seu finançament, i s'estableixen les bases reguladores per a la concessió de subvencions públiques destinades al seu finançament.

(BOE, 07-07-2026)

ABSTRACTS DE SENTÈNCIES

El permís per a cuidar a un familiar no s'ha de gaudir necessàriament de forma continuada. (Sentència de l'Audiència Nacional de 15 de juliol de 2026. Sala social. Recurs núm. 177/2026)

L'Audiència Nacional (AN) ha qüestionat les fórmules rígides per a gaudir del permís retribuït de cinc dies reconegut per l'Estatut dels Treballadors (ET) en determinats casos d'accident, malaltia greu, hospitalització o intervenció quirúrgica de familiars i convivents. Segons la Sala social, no s'ajusta a la llei imposar que el permís comenci necessàriament quan es produeix el fet causant, que tots els dies es gaudeixin de manera consecutiva i que, a més, s'hagin d'usar en un període tancat de deu dies.

La Sentència 133/2026, de 15 de juliol, resol diverses demandes acumulades d'impugnació del III Conveni col·lectiu estatal de contact center. El conflicte se centrava en una clàusula que condicionava el permís al seu gaudi continuat dins dels deu dies naturals següents al primer dia laborable en què es produïx el fet que donava dret a l'absència.

La qüestió té el seu origen, en bona part, en l'evolució de la normativa. El conveni havia reconegut inicialment tres dies de permís quan l'ET en contemplava dos. No obstant això, la reforma introduïda pel Reial decret llei 5/2023 va ampliar el permís legal a cinc dies. Des d'aquest moment, la regulació convencional va deixar de representar una millora quantitativa respecte del mínim legal, ja que va passar a reconèixer exactament la mateixa durada.

És precisament aquí on l'AN analitza les condicions imposades pel conveni.

Per a la Sala, l'article 37.3.b) de l'ET no obliga a iniciar el permís el mateix dia en què apareix la malaltia, es produeix l'hospitalització o té lloc la intervenció. Vincular automàticament totes dues dates podria restar eficàcia al dret, perquè les necessitats d'atenció no sempre són més intenses al principi.

Pensem en una hospitalització prolongada. És perfectament possible que durant els primers dies el pacient es trobi atès a l'hospital i necessiti més

ajuda familiar posteriorment, durant la seva recuperació. També pot succeir que diverses persones hagin d'organitzar-se per a repartir-se les cures. Obligar a consumir immediatament el permís dificultaria aquesta planificació.

La mateixa lògica aplica l'AN al caràcter consecutiu dels cinc dies. L'Estatut tampoc estableix expressament que s'hagin de gaudir de forma continuada ni determina un període màxim de deu dies per a esgotar-los. Incorporar totes dues condicions mitjançant el conveni suposa, segons la sentència, introduir restriccions que la regulació legal no conté.

La finalitat assistencial del permís resulta fonamental per a entendre la decisió. Una malaltia o una hospitalització poden generar necessitats d'atenció durant un període superior a cinc o deu dies. Aquestes necessitats, a més, no tenen per què presentar-se de manera uniforme. En determinades situacions serà més útil distribuir els dies de permís de manera alterna per a atendre el familiar quan realment el necessita.

Per això, mentre es mantingui la situació que justifica el permís, imposar un termini rígid o un gaudi necessàriament consecutiu pot acabar dificultant precisament allò que la norma pretén facilitar, que és la cura efectiva de la persona malalta o necessitada d'assistència.

L'AN acaba estimant les demandes i declara il·legal la previsió del conveni que sotmetia el permís a aquesta finestra temporal. La sentència reforça així una interpretació de l'article 37.3.b) de l'ET centrada en la finalitat real del dret i en les necessitats de cura, enfront de fórmules automàtiques que obliguin a utilitzar els cinc dies immediatament després del fet causant. No obstant això, contra la resolució es pot presentar recurs de cassació davant el Tribunal Suprem.

UN SOCI VOL ANAR-SE'N DE L'EMPRESA: LA SOCIETAT POT COMPRAR-LI LES SEVES PARTICIPACIONS?

Encara que pugui semblar la solució més senzilla, una societat no pot adquirir lliurement les participacions del soci que desitja anar-se'n. La denominada autocartera està sotmesa a restriccions destinades a protegir el patrimoni social, als creditors i a la resta de socis.

Avegades, quan un soci desitja abandonar la societat, sorgeix una idea aparentment senzilla: que sigui la mateixa empresa qui adquireixi les seves participacions. No obstant això, aquesta possibilitat està molt limitada per la Llei de societats de capital.

La raó és clara. Si una societat pogués comprar lliurement les seves pròpies participacions o accions, podria veure's reduït el seu patrimoni en perjudici dels creditors i alterar-se l'equilibri entre els socis. Per això, l'adquisició d'autocartera constitueix una excepció i únicament es pot fer en els casos expressament previstos per la normativa.

EXISTEIXEN DIFERÈNCIES ENTRE LES SOCIETATS LIMITADES I LES ANÒNIMES

Encara que ambdues poden adquirir participacions o accions pròpies en determinats casos, la regulació no és exactament la mateixa.

En les societats limitades el règim és especialment restrictiu. Només es poden adquirir participacions pròpies en situacions taxades, com determinades reduccions de capital, adquisicions gratuïtes, adjudicacions judicials o al-

guns supòsits relacionats amb la separació o exclusió de socis, entre altres.

En les societats anònimes existeix més flexibilitat, encara que també s'han de complir condicions específiques relacionades amb l'autorització de la junta, els límits patrimonials i el percentatge màxim d'accions que poden mantenir-se en autocartera.

LA JUNTA GENERAL SOL EXERCIR UN PAPER FONAMENTAL

Moltes operacions d'autocartera requereixen una autorització expressa de la junta general. En determinats supòsits serà aquest òrgan qui hagi d'aprovar l'adquisició, fixant aspectes essencials com el nombre màxim de participacions o accions, el preu d'adquisició o el termini durant el qual es podrà executar l'operació.

Aquesta intervenció pretén garantir la transparència de la decisió i protegir l'interès social enfront de possibles actuacions unilaterals dels administradors.

LA SOCIETAT NO POT COMPROMETRE EL SEU EQUILIBRI FINANCER

Un dels principis bàsics que inspira aquesta regulació consisteix a evitar que l'adquisició d'autocartera afebleixi econòmicament a la societat. Per això, la Llei estableix que determinades adquisicions només es podran fer quan, una vegada executades, el patrimoni net continuï sent suficient per a cobrir el capital social i les reserves legalment indisponibles.

En altres paraules, la societat no pot utilitzar recursos essencials per a finançar aquesta mena d'operacions.

L'AUTOCARTERA NO ES POT MANTENIR INDEFINIDAMENT

Quan la societat adquireix participacions o accions pròpies, la normativa també fixa terminis per a decidir el seu destí. Depenent del supòsit concret, caldrà transmetre-

“

En les societats limitades el règim és especialment restrictiu. Només es poden adquirir participacions pròpies en situacions taxades, com determinades reduccions de capital, adquisicions gratuïtes, adjudicacions judicials o alguns supòsits relacionats amb la separació o exclusió de socis, entre altres

”

NORMES RELLEVANTS APROVADES

Transparència i integritat de les activitats dels grups d'interès

Reial decret llei 21/2026, de 25 d'agost, de transparència i integritat de les activitats dels grups d'interès.

(BOE, 26-08-2026)

Concessió directa d'ajuts a la compra de vehicles elèctrics i electrificats (Programa Acte+)

Reial decret 609/2026, de 22 de juliol, pel qual es regula la concessió directa d'ajuts a la compra de vehicles elèctrics i electrificats (Programa Acte+).

(BOE, 23-07-2026)

Descarbonització del sector del transport i foment dels combustibles renovables

Reial decret 611/2026, de 22 de juliol, d'impuls a la descarbonització del sector del transport i foment dels combustibles renovables, i pel qual es modifiquen diversos reials decrets en la matèria.

(BOE, 23-07-2026)

Modificació del Reglament de Règim Interior de la Comissió Nacional del Mercat de Valors

Resolució de 25 de juny de 2026, del Consell de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, per la qual es modifica el Reglament de Règim Interior.

(BOE, 03-07-2026)

les novament o amortitzar-les mitjançant la corresponent reducció de capital dins dels terminis establerts per la Llei. L'objectiu és evitar que l'autocartera es converteixi en una situació permanent.

MENTRE ROMANGUIN EN PODER DE LA SOCIETAT, ELS DRETS QUEDEN SUSPESOS

Les participacions o accions pròpies no funcionen igual que la resta. Mentre romanguin en la cartera de la societat, els drets polítics associats a elles queden suspesos. En conseqüència, no es poden utilitzar per votar en les juntes ni per alterar les majories socials.

A més, la Llei exigeix dotar determinades reserves comptables mentre l'autocartera romangui en l'actiu de la societat.

L'ASSISTÈNCIA FINANCERA TAMBÉ ESTÀ PROHIBIDA

Un altre aspecte que sol generar dubtes apareix quan un tercer desitja adquirir participacions de la societat.

Amb caràcter general, la societat limitada no pot finançar aquesta operació concedint préstecs, anticipant fons o prestant garanties per a facilitar l'adquisició de les seves pròpies participacions.

Aquesta prohibició pretén evitar operacions artificials que, en la pràctica, suposin un finançament indirecte per part de la mateixa societat.

LES CONSEQÜÈNCIES PODEN SER RELLEVANTS

Quan una adquisició es fa incomplint els requisits legals, les conseqüències poden anar molt més enllà d'una simple incidència administrativa. Depenent del cas, l'operació pot ser nul·la, obligar a l'alienació o amortització de les participacions, exigir reduccions de capital i fins i tot gene-

“

Quan la societat adquireix participacions o accions pròpies, la normativa també fixa terminis per a decidir el seu destí

”

rar responsabilitats per als administradors quan no adoptin les mesures previstes per la Llei.

Per aquest motiu, aquesta mena d'operacions s'han de planificar acuradament abans de formalitzar qualsevol acord.

SITUACIONS EN LES QUALS CONVÉ REVISAR LA NORMATIVA

La regulació sobre autocartera cobra especial importància quan es produeixen situacions com:

- La sortida voluntària d'un soci.
- Conflictes entre socis.
- Herències de participacions socials.
- Exclusió o separació de socis.
- Reduccions de capital.
- Reestructuracions societàries.
- Processos de reorganització de l'accionariat.

En tots aquests supòsits és aconsellable estudiar prèviament quina és l'alternativa jurídica més adequada abans que la societat adquireixi directament les participacions.

RECOMANACIONS

Les operacions d'autocartera constitueixen una de les matèries més tècniques del Dret societari. Abans que una societat adquireixi participacions o accions pròpies convé

analitzar el tipus de societat, el motiu de l'operació, la situació patrimonial, els acords socials necessaris, el tractament comptable i les conseqüències fiscals.

Una planificació adequada permet evitar nul·litats, responsabilitats per als administradors i futures incidències registrals, garantint que la reorganització del capital social es faci amb plena seguretat jurídica.

ABSTRACTS DE SENTÈNCIES

El Suprem fixa els efectes de l'impagament en les compravendes amb condició resolutòria. (Sentència del TS de 23 de juliol de 2026. Sala civil. Sentència núm. 1307/2026)

El Tribunal Suprem ha precisat les conseqüències que pot tenir l'impagament d'un dels terminis d'una compravenda immobiliària quan les parts han inclòs en el contracte una condició resolutòria expressa acompanyada d'una astricció.

La sentència 1307/2026, de 23 de juliol, parteix d'una compravenda per un preu de 740.000 euros. A més d'un pagament inicial, es van acordar diversos terminis de 20.000 euros i es va establir expressament que l'incompliment de les obligacions de pagament permetria resoldre el contracte, previ requeriment. Els venedors podrien conservar les quantitats rebudes fins a aquest moment com a indemnització per danys i perjudicis.

El conflicte va sorgir quan la compradora no va abonar un dels terminis de 20.000 euros en la data prevista. Els venedors van comunicar la resolució mitjançant burofax i, pocs dies després, la compradora va transferir la quantitat pendent intentant mantenir vigent l'operació.

El Suprem considera vàlida la resolució. La clau es troba en el fet que les parts havien pactat expressament quins incompliments tindrien conseqüències resolutòries. Conforme a l'article 1255 del Codi Civil, els contractants poden atribuir aquest efecte a determinades obligacions encara que el seu incompliment, considerat de forma aïllada, pogués no assolir la gravetat que normalment exigeix l'article 1124 del Codi Civil.

En aquest cas, la clàusula comprenia clarament la falta de pagament de qualsevol dels terminis acordats. Per tant, no calia que es produís l'impagament del preu complet o de l'últim

venciment perquè pogués activar-se la resolució.

La sentència també aclareix què succeeix quan el comprador paga després de rebre el requeriment resolutori. L'article 1504 del Codi Civil permet satisfer el preu fora de termini mentre no s'hagi produït aquest requeriment. No obstant això, una vegada comunicat vàlidament, el comprador no pot rehabilitar unilateralment el contracte mitjançant un pagament tardà.

Ara bé, la resolució té conseqüències per a totes dues parts. L'astricció permetia als venedors conservar les quantitats percebudes fins a aquest moment. Era diferent per als 20.000 euros transferits posteriorment, quan el contracte ja havia quedat resolt.

Per al Suprem, aquest últim import constitueix un pagament indegut. Si els venedors havien donat per acabada la compravenda, tampoc podien continuar rebent quantitats corresponents al preu. A això s'afegia que havien reconegut prèviament la seva obligació de retornar els diners, per la qual cosa negar-s'hi després resultava contrari als seus propis actes i a les exigències de la bona fe.

El Tribunal Suprem condemna finalment als venedors a retornar els 20.000 euros, juntament amb els interessos corresponents.

La sentència deixa així una conclusió rellevant per a les compravendes amb pagament ajornat. Una condició resolutòria ben definida pot permetre resoldre el contracte per l'incompliment d'un termini concret si així es va pactar expressament. No obstant això, una vegada produïda la resolució, el venedor no pot emparar-se en l'astricció per a conservar quantitats rebudes posteriorment, perquè des d'aquest moment ja no existeix el contracte que justifiqui nous pagaments a compte del preu.

BUTLLETÍ **EL TEU DESPATX T'INFORMA**

Una publicació pràctica i útil perquè estigui informat de les novetats legals
que afecten la vostra empresa o negoci

Albacar
assessors

ALBACAR ASSESSORS

C/ Ramon Berenguer IV, 51 - 53

Tortosa, 43500

977449022

info@albacarassessors.com

<https://www.albacarassessors.com/>